

תואר ראשון תואר שני הכשרת אקדמאים מכינות רפואה משלימה הסמכה בספורט תיירות ופנאי אתגרי תעודה והשתלמויות

המלצות למתמחה בשנה"ל תשע"ד

מתוך: [הכשרתו 36](#)

כתבה: **עמרן יפית**

כל כך מהר עברה לה שנה ומה שבטוח שלא הכול עבר חלק. היו עליות והיו ירידות ולא כל מה שציפינו לו באמת קרה. אני חושבת שהמטלה הזאת היא באמת חשובה למתמחים של שנה הבאה אבל זה במידה ובאמת הם יקראו את מה שכתבנו ואולי יצליחו להיעזר בזה וללמוד מניסיונם של אחרים. חשוב לומר למתמחים החדשים שלא יגיעו עם המון ציפיות אלא שיגיעו עם המון אהבה ומוטיבציה, כי כמו כל דבר בחיים, הפעם הראשונה בכל דבר היא בדרך כלל הקשה ביותר, ובגלל שהיא הקשה ביותר, מעריכים אותה בסוף הכי הרבה.

אחד הדברים החשובים ביותר הוא לא להתיימש מהר, לא לוותר ולא להגיד "זה לא מתאים לי", "זה ממש קשה", "כמה בעיות משמעת יש"... בהתחלה כל מורה מתחיל מאוד מתוסכל כשאינו מצליח לשלוט בכיתה מיד בהתחלה, או לגרום לכולם להיות פעילים בשיעור. זהו תהליך מאוד ארוך. התלמידים בוחנים את מי שעומד מולם, לא פעם ולא פעמיים. הם ינסו וינסו עד שיבינו מי עומד מולם ולכן בשום פנים ואופן אסור להראות להם שאתם המורים על סף ייאוש. היו חזקים; נסו כל מיני שיטות להגיע אל התלמידים עד שתימצאו את השיטה הנכונה והמתאימה, ואז תיראו כמה הכול הופך להיות קל יותר. זה לא קשה כמו שחשבתם. הכול מתחיל ונגמר ביחסים של המורה עם התלמידים. לא בטוח ששיטה שעובדת בכיתה אחת תתאים לכיתה השנייה.

בנוסף, תהיו חייבים להפעיל את הדמיון והיצירתיות שלכם מאחר ולא בטוח שתגיעו לבי"ס שיש בו את הציוד הנדרש והמתקנים המתאימים. כן, נכון, בוינגייט היה הכול, ואם הייתם צריכים ללמד שיעור יכולתם להיעזר בציוד שבווינגייט, אבל במציאות זה לא כך. תהיו חייבים ללמד את הכיתה גם אם אין ציוד. זה לא מעניין אף אחד. מה שמעניין הוא שבסופו של דבר התלמידים ילמדו וייהנו מהשיעור. תאמינו לי, ברגע שאתם משקיעים יותר, ויצירתיים יותר כך תחושת הסיפוק גדולה יותר (וזה מניסיון אישי).

חשוב מאוד גם להכיר את צוות בית הספר. בדרך כלל למורים לחינוך גופני לא נוטים לשבת בחדר מורים וזה ממש ממש לא טוב. התחברו לצוות המורים. אתם אולי עדיין לא יודעים כמה פרגון וחיוקים הם נותנים. אם אתם צריכים עזרה הם יהיו שם בשבילכם, ואפילו יש כאלה שיציעו את עצמם לעזרה גם אם לא ביקשתם. הם יכולים לתת לכם עצות, לכוון אתכם, ובימים שהם פחות קלים יש לכם למי לפנות, למי לספר ובטוח הם יבינו אתכם.

והכי הכי חשוב זה שלמרות הקושי ולמרות שיש ימים שכל מה שבא לכם לעשות זה להיכנס למיטה ולישון, אתם עדיין לא מבינים כמה אהבה מקבלים מהילדים. אתכם הם מעריצים יותר מכל המורים. אתם מודל לחיקוי שלהם וזה שווה הכול. בימים שאין לכם מצב רוח (לכולם יש ימים כאלה) הם אלה שייגרמו לכם לחייך. מספיק חיבוק קטן מהם וזהו, אוטומטית יעלה חיוך על פניכם ולכמה שעות או אפילו רק לכמה דקות הכול נעלם, כל מה שהטריד אתכם פתאום לא קיים. אז תאמרו לי אתם, יש משהו יותר שווה מזה?!

מה נשאר לי לומר לכם, רק שיהיה בהצלחה. נכון, המקצוע שבחרנו הוא אחד מהמקצועות שבהם יש נשירה גדולה, יש שחיקה אבל גם יש הרבה דברים טובים שאין במקצועות אחרים – אהבה, המון אהבה מהילדים.